

การเปรียบเทียบกระบวนการนโยบายของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

นิตยา เรืองมาก วิชาการ เสงฆ์กุล และ สุพิตร สมานิต

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา และนำเสนอรูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้บริหารระดับรองอธิการบดี จำนวน 15 คน ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 15 คน และผู้ปฏิบัติการ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (CVI) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน โดยการสนทนากลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ด้านคนที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ด้านการเงินและงบประมาณ มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเป็นหลัก ด้านสถานที่ฝึกซ้อม อุปกรณ์ฝึกซ้อม มีมาตรฐานและเพียงพอ ด้านการจัดการและกระบวนการจัดการมีวิธีการนำไปปฏิบัติที่แตกต่างกัน ตามบริบทการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

2. รูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา มีแนวนโยบาย ดังต่อไปนี้
1) การวางระบบการบริหารจัดการและพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ 2) การจัดหน่วยงานสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ 3) การขับเคลื่อนการส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ อย่างเป็นรูปธรรม และ 4) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างเป็นระบบ

จากข้อค้นพบนี้ สถาบันอุดมศึกษาสามารถนำไปพิจารณาดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนากีฬา เพื่อความเป็นเลิศอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: นโยบาย; การพัฒนา; กีฬาสู่ความเป็นเลิศ

COMPARISON OF THE POLICY PROCESS OF SPORTS DEVELOPMENT FOR EXCELLENCE IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Nittaya Ruangmak, Vichakorn Hengsadeekul, and Supitr Samahito

Faculty of Sports Science, Kasetsart University

Abstract

The objectives of this study were to compare of the policy process of sports development for excellence in higher education institutions and to propose models of the policy process of sports development for excellence in higher education institutions. The data were collected from document review and in-depth interview. The interviews consisted of 15 vice presidents, 15 middle managers and 15 executors. The research instrument is a semi-structured interview. The examination of the content validity was conducted by 5 experts. The content validity index (CVI) was 0.96 and the index of item-objective congruence (IOC) ranged from 0.60 to 1.00. Finally, the suitability and possibility were measured by focus group of from the experts. The results indicated as follows:

1. The current condition of the policy of sports development for excellence in higher education institutions showed that the involved personnel who had an important role were administrators' coaches and athletes. In the dimension of finance and budget it was found that budget was mainly managed for sport competition in the university games. In the dimension of practice facilities there were sufficient places and equipment for practicing. And in the dimension of management and management process there were different implementations up to the operating context of the university.

2. The model of policy in sports development for excellence in higher education institutions consisted of 1) setting systems of management and developing athletes for excellence 2) setting sports supporting organization in the university for developing sports for excellence 3) moving supporting and developing sports for excellence concretely and 4) following up and evaluating systematically of implementation of sports for excellence.

Based on the findings of this research, the higher education institutes can consider to take them for developing sports for excellence efficiently.

Keywords: Policy, Development, Sport for excellence

บทนำ

ประเทศไทย มีนโยบายด้านการกีฬาอย่างชัดเจนในการใช้กีฬาเป็นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการพัฒนากีฬาให้เป็นกระแสการเล่นกีฬาเป็นชีวิตประจำวันได้นั้น สิ่งที่สำคัญมากที่สุด คือ การบริหารจัดการ ด้านกีฬาของหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะในสถาบันการศึกษา การใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา คุณภาพชีวิต การเสริมสร้างสุขภาพ สร้างความสมานฉันท์ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างจริงจังและยั่งยืน จึงเป็นวาระสำคัญที่สถาบันการศึกษาควรเป็นหน่วยงานหนึ่งในการขับเคลื่อนการพัฒนากีฬาอย่างเป็น รูปธรรม ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของรัฐบาล เอกชน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้มีนโยบายการ ส่งเสริมกีฬาอย่างชัดเจน อาทิ การจัดการแข่งขันกีฬภายในเครือ การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบัน การแข่งขัน กีฬาระหว่างภูมิภาค การฝึกอบรมบุคลากรด้านกีฬา เป็นต้น โดยเฉพาะการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อ พัฒนานิสิตนักศึกษา และบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ให้โอกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย เคารพปฏิบัติตามกติกาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ รู้รักสามัคคี มีความ อดทน อดกลั้น ควบคุมตนเอง สามารถร่วมมือปฏิบัติการได้อย่างกลมกลืน แก้ปัญหาอย่างสันติ และสละ ประโยชน์ส่วนตนเพื่อส่วนรวมเพื่อพัฒนาการกีฬาของชาติ ให้ไปสู่มาตรฐานสากล เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิต นักศึกษาบุคลากรของมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ โดยใช้กีฬามหาวิทยาลัยเป็นสื่อและเพื่อส่งเสริม ทำนุบำรุงและพัฒนากีฬาไทย ให้เป็นวัฒนธรรมประจำชาติ (The University Sports Board of Thailand, 2012)

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยพบว่า หลายสถาบันให้ความสำคัญกับ การพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ อาทิ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาด้านกีฬา แห่งเดียวในประเทศไทยที่มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษา ให้มีศักยภาพด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยได้จัดการแข่งขัน กีฬาสถาบันการพลศึกษาแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นประจำทุกปี และส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติ ในขณะที่มีมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาเอกชน ได้กำหนดนโยบายด้านการกีฬาไว้ใน ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลการสนับสนุนทุนการศึกษาให้นักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่มีความสามารถด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ เป็นต้น จากสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเหล่านี้ มีความจำเป็นต้องนำแนวคิด วิธีการในการบริหารจัดการกีฬามาเป็นเครื่องมือในการพัฒนากีฬาของสถาบัน อุดมศึกษาในประเทศไทยเพื่อให้มีศักยภาพมาตรฐานนานาชาติ โดยการนำแนวคิดการบริหารจัดการกีฬาที่มี ทรัพยากรพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการพัฒนากีฬา ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร (man) ปัจจัยด้าน เงินทุนและงบประมาณ (money) ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก (materials) และ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ (management) หรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า 4 M's (Sirivan Sereerat, Somchai Hirunkit, & Somsak Wanichayaporn, 2002) มาช่วยให้ขับเคลื่อนการพัฒนากีฬาของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามจากการทบทวนงานวิจัยของ อัช แสนภักดี (At Sanpakdee, 2015) พบว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ประสบผลสำเร็จด้านการบริหารจัดการกีฬาต้องมีปัจจัยสนับสนุน ประกอบไปด้วย ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่และบุคลากร มีงบประมาณสนับสนุนชมรมกีฬาดัง ๆ และควรมี ระบบการควบคุม ตรวจสอบการใช้งบประมาณ มีระบบในการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนของนักกีฬา มีสนาม และอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ ด้านหน้าที่ทางด้านการบริหาร ต้องมีปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย การกำหนด เป้าหมายในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย การสร้างเครือข่าย ความร่วมมือกับสมาคม สโมสรกีฬา หรือหน่วยงานอื่น ๆ อย่างไรก็ตามยังพบว่า สถาบันต่าง ๆ ยังไม่บรรลุเป้าหมายในความสม่ำเสมอ

ของการได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขันกีฬา แสดงว่ายังมีข้อจำกัดในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

จากความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนากีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ รวมทั้งสภาพความเป็นจริงด้านนโยบายของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในแต่ละสถาบันอุดมศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกระบวนการนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่มีแนวทางการพัฒนาด้านกีฬาที่แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการ ของ Drucker, & Peter (2005) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การเป็นผู้นำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) มาพัฒนาทรัพยากรทางด้านการบริหารจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และการจัดการ (Management) ให้เหมาะสมกับบริบทในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้จะช่วยให้เกิดนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ที่เหมาะสมอย่างยั่งยืนในระยะยาว และตัวแบบที่พัฒนาได้จะเป็นการยกระดับมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาให้ก้าวไปสู่การแข่งขันระดับนานาชาติต่อไป จึงเป็นสาเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาเรื่อง “การเปรียบเทียบกระบวนการนโยบายของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา” โดยจะนำข้อค้นพบจากการศึกษามาเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาการกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ระยะยาว ต่อไปในอนาคตอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มผู้บริหารระดับรองอธิการบดี ที่ดำรงตำแหน่งบริหารงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษา โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นมหาวิทยาลัยที่มีผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 47 อยู่ใน อันดับที่ 1 ถึง 10 จำนวน 15 คน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 5 คน มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 คน
2. กลุ่มผู้บริหารระดับกลางหรือผู้อำนวยการกองกีฬา ที่ดำรงตำแหน่งงานด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษา โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 5 คน มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 คน
3. ผู้ปฏิบัติการหรือบุคลากรเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานทางด้านกีฬาของมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษา โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 5 คน มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 5 คน และมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ได้ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (CVI) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 และค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 โดยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่ใช้สำหรับสอบถาม แนวนโยบาย กระบวนการ ในการพัฒนาส่งเสริม

สนับสนุนด้านกีฬาของสถาบัน ได้บูรณาการแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพยากรทางด้านบริหารที่เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของนักวิชาการหลายท่าน ได้แก่ 4 M's ประกอบด้วย man money materials management และกรอบแนวคิดกระบวนการจัดการที่องค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ นำมาใช้เป็นหลักการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จ ได้แก่ กระบวนการจัดการ 4 ขั้นตอน คือ POLC ของ Daft, & Richard (2006) ประกอบด้วย การวางแผน (planning) การจัดองค์กร (organizing) การนำ (leading) และการควบคุม (controlling) โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิด

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการนโยบายของการพัฒนากีฬา การจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันการศึกษา ลักษณะข้อคำถามเป็นลักษณะแนวคำถามหลักเพื่อสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยครอบคลุมประเด็น ตามขอบเขตการวิจัย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนากีฬา การจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยความเคร่งครัดต่อจริยธรรมในการวิจัย เพื่อการสังเคราะห์ผลการวิจัยจากข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ และเชื่อถือได้มากที่สุด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) เป็นการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิที่เป็นหลักฐานในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากเอกสาร แผนยุทธศาสตร์ นโยบาย รายงานประจำปี ซึ่งอาจอยู่ในรูปข้อมูลดิบที่ผู้อื่นรวบรวมเอาไว้ หรือข้อมูลที่ผ่านกรรมวิธีทางข้อมูล หรือการวิเคราะห์มาแล้ว

2. การสำรวจข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in - depth interview) เป็นการศึกษาข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ เพื่อต้องการข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ โดยใช้หลักความยืดหยุ่นการสัมภาษณ์ดำเนินไปเสมือนเป็นการสนทนาในชีวิตประจำวัน ในการดำเนินการสัมภาษณ์จริงนั้นจะไม่มีคำถามแต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์นั้นแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลได้อย่างเสรีและเต็มที่ ทั้งนี้ขณะดำเนินการสัมภาษณ์ได้มีการขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลสำคัญก่อนการบันทึกเสียงและมีการบันทึกข้อความหรือถ้อยคำหลัก ๆ ไว้เพื่อกลับมาทบทวนในภายหลัง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนาตามที่กำหนดไว้ โดยผลสุดท้ายผู้วิจัยได้สังเคราะห์ผลการวิจัยนำเสนอเป็น “รูปแบบนโยบายการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา” โดยจะเลือกนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้วิจัยศึกษาเท่านั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป การแปลผลตีความ และสรุปประเด็น ตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการดำเนินการวิจัยในแต่ละขั้นมาสรุป วิเคราะห์ และสังเคราะห์ จนกระทั่งได้รูปแบบนโยบายการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาและรายงานผลที่ได้จากการศึกษาในรูปแบบการพรรณนา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบนโยบายการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่ง พบว่า กระบวนการนโยบายการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน มีปัจจัยพื้นฐานทางการบริหารจัดการ (4Ms) ด้านคน (man) ในบริบทที่คล้ายคลึงกัน ประกอบด้วย บุคคล 3 กลุ่ม ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาโดยผู้บริหารของ มหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนเป็นผู้ที่สนใจกีฬา มีทัศนคติที่ดีต่อกีฬา จึงให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน กีฬาของมหาวิทยาลัยในทุกมิติ สำหรับผู้ฝึกสอนนั้น มหาวิทยาลัยรัฐส่วนใหญ่ มีศิษย์เก่าที่มีความสามารถทาง กีฬาระดับสูงหรือเป็นอดีตทีมชาติเป็นผู้ฝึกสอนให้กับมหาวิทยาลัย ในขณะที่มหาวิทยาลัยเอกชนจ้างผู้ฝึกสอน ระดับทีมชาติหรือมีอาชีพจากภายนอกเป็นหลัก และนักกีฬาคือตัวจักรสำคัญในกระบวนการพัฒนา กีฬาสู่ ความเป็นเลิศ โดยนักกีฬาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐ มีทั้งระดับทีมชาติ เยาวชนทีมชาติและระดับที่ต่ำกว่า แต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย ส่วนนักกีฬาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนส่วนใหญ่จะเป็น ระดับทีมชาติเยาวชนทีมชาติ อย่างไรก็ตาม สำหรับในบริบทด้านคน (man) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จะมีความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนทั้งผู้บริหารที่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมทาง การกีฬามากนักอีกทั้งผู้ฝึกสอนยังเป็นอาจารย์ในสาขาวิชาพลศึกษาที่ขาดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน และนักกีฬาที่เข้ามาศึกษาส่วนใหญ่มีถิ่นฐานในจังหวัดที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนั้นตั้งอยู่

ด้านการเงินและงบประมาณ (money) ของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 แห่ง มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยมหาวิทยาลัยเอกชนมีงบประมาณค่อนข้างมากในการสนับสนุน กีฬาและสวัสดิการของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนด้วย สำหรับด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก (material) ทั้งมหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชนมีสถานที่ฝึกซ้อมอุปกรณ์ฝึกซ้อม ที่มีมาตรฐานและ เพียงพอ อาทิ สนามกีฬา อาคาร ยิมเนเซียม sport complex เป็นต้น ในขณะที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนั้น มีอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

ด้านการจัดการและกระบวนการจัดการ (management) ของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 แห่ง มีทั้ง บริบทการดำเนินงานที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน โดยมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนมีแผนยุทธศาสตร์ด้านกีฬา หรือแผนพัฒนา กีฬาเป็นกรอบทิศทางการดำเนินงาน มีการวางแผนพัฒนานักกีฬาอย่างเป็นระบบทั้งด้านการ เรียนและการกีฬาแต่วิธีการแตกต่างกัน เช่น มหาวิทยาลัยรัฐให้สิทธิพิเศษเฉพาะนักกีฬาในเรื่องการเรียนเสริม การลา การติว การสอบ เป็นต้น ส่วนมหาวิทยาลัยเอกชนสนับสนุนนักกีฬาสู่เส้นทางการเป็นทีมชาติอย่าง เต็มที่ โดยการจัดโปรแกรมการเรียนแบบพิเศษให้กับนักกีฬาได้เรียนเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์ และการให้ ความมั่นคงในอาชีพการงานเมื่อจบการศึกษา สามารถเป็นผู้ฝึกสอนหรืออยู่ในหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ต่อไปได้

ด้านการจัดองค์กรของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน โดยมหาวิทยาลัยรัฐมีชมรมกีฬา ซึ่งมีหน้าที่ดูแล ช่วยเหลือ นักกีฬาในเรื่องการฝึกซ้อมและการศึกษามีโครงการที่สนับสนุนโอกาสทางการศึกษา ให้กับนักกีฬา เช่น โครงการผู้มีความสามารถดีเด่นด้านกีฬาโครงการนักกีฬาทีมชาติ โครงการรับตรงคณะ วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นต้น และยังมีผู้บริหารระดับสูงรับผิดชอบงานด้านกีฬาอย่างชัดเจน ขณะที่มหาวิทยาลัย เอกชนมีสำนักกีฬาเป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานด้านการศึกษาให้กับนักกีฬาและสนับสนุนกิจกรรม กีฬาการแข่งขันกีฬามีสุนัขวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นหน่วยสนับสนุนในการพัฒนา ทรัพยากรหรือบุคลากรทางด้านการกีฬา และที่สำคัญมีการทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่มีความ เป็นเลิศทางการกีฬาทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาทางด้านการกีฬา

ทุกมิติ อย่างไรก็ตามสำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรพัฒนากีฬานักศึกษาเป็นหน่วยประสานอำนวยความสะดวกในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

ด้านการนำมาปฏิบัติเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศนั้น สถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 แห่ง มีสวัสดิการด้านทุนการศึกษาให้กับนักกีฬา แต่สิ่งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนคือการสร้างแรงจูงใจนักกีฬาและผู้ฝึกสอนของมหาวิทยาลัยเอกชนมีการให้เงินเดือนและเงินอัดฉีดที่ค่อนข้างสูง ในขณะที่มหาวิทยาลัยรัฐสร้างแรงจูงใจโดยการให้คุณค่าและความภูมิใจที่สร้างชื่อเสียงให้สถาบันมากกว่าการเห็นคุณค่าของเงินรางวัล

ด้านการควบคุมของสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 3 แห่ง มีการรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการกีฬาเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน มีการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนค่อนข้างให้ความสำคัญกับผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย โดยมีการประเมินผลงานล่วงหน้า มีการนำผลการปฏิบัติงานของสถาบันอื่น ๆ มาเปรียบเทียบกับประเมินตนเองในการแข่งขันครั้งถัดไป

สำหรับผลการนำเสนอรูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบทิศทางการดำเนินงานด้านกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดความสำเร็จในระดับอาชีพ โดยมุ่งเน้นด้านการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาควบคู่ไปกับด้านการกีฬาอีกทั้งยังส่งเสริมสมรรถนะของนักกีฬาให้สูงขึ้นเพื่อต่อยอดเป็นนักกีฬาทีมชาติหรือนักกีฬามืออาชีพอย่างต่อเนื่องต่อไป โดยมีแนวทางนโยบายในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ดังต่อไปนี้

1. การวางระบบการบริหารจัดการและพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ตั้งแต่เข้าสู่ระบบการศึกษา ในมหาวิทยาลัยจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาและมีงานที่มั่นคง โดยการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าของนักกีฬา ให้มีความชัดเจนดังนี้

1.1 การสรรหา/คัดเลือก นักกีฬาเข้าสู่ระบบสถาบันอุดมศึกษา โดยมีโครงการพิเศษรับผู้ที่มีความสามารถทางกีฬาเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก พร้อมทั้งกำหนดคุณสมบัติผู้มีความสามารถพิเศษทางกีฬาให้ชัดเจนตามระดับความสามารถและผลงาน ได้แก่ ระดับทีมชาติ ระดับเยาวชนทีมชาติ และระดับประเทศ และจัดสรรจำนวนและโควตาผู้มีความสามารถพิเศษทางกีฬาให้มีสัดส่วนที่เหมาะสมในแต่ละปี

1.2 การพัฒนาผู้มีความสามารถทางกีฬา โดยการจัดโปรแกรมการเรียนเสริมพิเศษเสาร์ - อาทิตย์ หรือมีหลักสูตรเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษทางกีฬาให้เรียนเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ และการส่งผู้มีความสามารถพิเศษทางกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย และรายการอื่น ๆ ในนามของมหาวิทยาลัย

1.3 การธำรงรักษาผู้มีความสามารถทางกีฬา โดยกำหนดสิ่งจูงใจที่เป็นตัวเงินและสิ่งจูงใจที่ไม่เป็นตัวเงินอย่างเป็นรูปธรรม

2. การจัดหน่วยงานสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ โดยมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนประกอบด้วยหน่วยสนับสนุนที่สำคัญ ได้แก่ ชมรมกีฬา สำนักกีฬา / กองการกีฬาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา และศูนย์กีฬาครบวงจร

3. การขับเคลื่อนการส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศอย่างเป็นรูปธรรม มีวิธีปฏิบัติดังนี้ คือ การส่งผู้ฝึกสอนที่เป็นบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปอบรมหลักสูตรต่าง ๆ การทำบันทึกข้อตกลง (Memorandum of Agreement) กับองค์กรด้านกีฬาในประเทศไทยโดยเฉพาะสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการกีฬาทันในประเทศไทยและต่างประเทศในนามของมหาวิทยาลัย การดูแลสวัสดิการและคุณภาพชีวิตของผู้ฝึกสอนและนักกีฬาของมหาวิทยาลัย การสนับสนุนการศึกษา วิจัย และพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ และนวัตกรรมใหม่ที่ทันสมัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา

4. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศอย่างเป็นระบบ โดยการกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายให้ชัดเจน ในระยะการดำเนินงาน 5 ปี ตามวงรอบในแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศทุกกิจกรรม เป็นระยะ และการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

อภิปรายผลการวิจัย

การเปรียบเทียบนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา 3 แห่ง พบว่า สถาบันอุดมศึกษาได้มุ่งเน้นด้านการสร้างและพัฒนา นักกีฬาของมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาควควบคู่ไปกับการกีฬา อีกทั้งยังส่งเสริมสมรรถนะของนักกีฬาให้สูงขึ้นเพื่อต่อยอดเป็นนักกีฬาทีมชาติหรือนักกีฬามืออาชีพอย่างต่อเนื่องต่อไป โดยแนวทางนโยบายในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ในด้านการวางระบบการบริหารจัดการและพัฒนา นักกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตั้งแต่เข้าสู่ระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัยจนกระทั่งสำเร็จการศึกษาและมีงานที่มั่นคง โดยการจัดทำเส้นทางความก้าวหน้าของนักกีฬาให้มีความชัดเจนเป็นขั้นตอน โดยให้ความสำคัญกับด้านการสรรหา/คัดเลือก เข้าสู่ระบบสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาผู้มีความสามารถทางกีฬา และการธำรงรักษาผู้มีความสามารถทางกีฬา ซึ่งได้สอดคล้องกับ อำพร ศรียาภัย (Amporn Sriyaphai, 2014) ได้เสนอแนวทางการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยทั่วไปไว้ว่า การจัดการบุคลากรหรือทรัพยากรมนุษย์ที่ดีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพองค์กร ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการที่เกี่ยวกับการสรรหา การคัดเลือก การพัฒนา การจูงใจ และการรักษา จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดการบุคลากร คือ การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร ในองค์กร การบริหารจัดการบุคลากรกีฬาจะมีขั้นตอนการพัฒนาไม่แตกต่างกับสายงานอื่น หากแต่ขั้นตอนการพัฒนา มีรายละเอียดของการปฏิบัติต่างกัน ซึ่งในขั้นตอนของการพัฒนาผู้มีความสามารถทางกีฬา ได้ให้ความสำคัญกับการจัดโปรแกรมการเรียนเสริมพิเศษเสาร์ - อาทิตย์ ให้กับนักกีฬา หรือมีหลักสูตรเฉพาะสำหรับกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษทางกีฬาให้เรียนเฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับนักกีฬาสามารถฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มศักยภาพและความชำนาญของตนเองควบคู่ไปกับการเรียนในระบบมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้สอดคล้องในแนวทางเดียวกับแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ในยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเกณฑ์มาตรฐานสำหรับสถานศึกษาทั่วประเทศในการอนุญาตให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถลาเรียนเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการจัดการเรียนการสอนคาบพิเศษเฉพาะสำหรับกลุ่มนักกีฬา และในงานวิจัยของ Chelladurai (2005) ได้สรุปไว้ว่า กลุ่มนักกีฬา ซึ่งเป็นผลผลิตหลักของการพัฒนากีฬา โดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะเป็นหน่วยงานหลักที่จะต้องตระหนักในกระบวนการผลิตนักกีฬา ต้องบริหารจัดการให้นักกีฬาสามารถเรียนทางวิชาการและพัฒนาทางด้านทักษะกีฬาควบคู่ไปด้วยกัน

รูปแบบนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบตามกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากข้อค้นพบ โดยแนวนโยบายด้านการจัดหน่วยงานสนับสนุนภายในมหาวิทยาลัย เพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ มีสำนักกีฬา / กองการกีฬา เป็นหน่วยสนับสนุนหลักในการประสานงานและ

ขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้สอดคล้องกับ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย (The University Sports Board of Thailand, 1996) ได้เสนอเรื่องการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริการและพัฒนาการกีฬาเพื่อที่จะบริหารพัฒนากีฬาของสถาบันอุดมศึกษาสู่ความเป็นเลิศไว้ว่า ทบวงมหาวิทยาลัยต้องถือเป็นนโยบายที่จะให้ทุกมหาวิทยาลัย มีหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่บริหารพัฒนา และบริหารกิจกรรมกีฬา ซึ่งอาจจัดได้แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมในแต่ละมหาวิทยาลัย โดยที่อย่างน้อยหน่วยงานนี้จะต้องมีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งอาจจะเรียกว่า กองพัฒนากีฬา กองกีฬาและสุขภาพ หรือกองกีฬาและอนามัย ตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตามศูนย์กีฬาควรบรรจุ เป็นอีกหนึ่งหน่วยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ อุปกรณ์มาตรฐานสำหรับการฝึกซ้อม และแข่งขันเพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศ ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มา ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ด้านการสร้างและพัฒนาศูนย์บริการการกีฬาและศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่เป็นมาตรฐาน โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติที่สามารถรองรับการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศครบวงจร โดยการสร้างและพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติซึ่งสามารถให้บริการฝึกซ้อมกีฬาอย่างเต็มรูปแบบ หรือมีการบูรณะและพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬาให้ได้มาตรฐานตามความเหมาะสม

แนวนโยบายด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อความเป็นเลิศอย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการขับเคลื่อนการพัฒนาไว้ คือ การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรายการกีฬาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในนามของมหาวิทยาลัยเพิ่มเพิ่มศักยภาพและประสบการณ์การแข่งขันให้มากยิ่งขึ้นเพื่อต่อการพัฒนาให้เกิดความสามารถสูงสุดทางกีฬา และการสนับสนุนการศึกษา วิจัย และพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ และนวัตกรรมใหม่ที่ทันสมัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับนักกีฬาและผู้ฝึกสอน ยังได้สอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและต่อยอดเพื่อความสำเร็จในระดับอาชีพ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ที่มีแนวทางการส่งเสริมการแข่งขันและยกระดับการเตรียมนักกีฬาเพื่อเพิ่มโอกาสความสำเร็จ อีกทั้งยังส่งเสริมการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในขั้นตอนการเตรียมตัว อีกทั้ง ศักดิ์ชาย พัทธกิจวงศ์ (Sakchai Pitakwong, 2008) ยังได้ให้แนวทางการพัฒนากีฬาเป็นเลิศไว้ว่า จะต้องประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถของตัวนักกีฬา การพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา การพัฒนาระบบการจัดการแข่งขันการพัฒนา การมีส่วนร่วม และการปลูกกระแสค่านิยมทางการกีฬา การพัฒนาโดยการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนากีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและการพัฒนาองค์กรที่รับผิดชอบด้วยการกีฬาในทุกระดับต้องให้ความสำคัญและมีการทำงานเชื่อมโยงเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์หรือปรับใช้ในการพัฒนานโยบายด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา
2. ผลจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบนโยบายของการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สามารถที่จะนำรูปแบบดังกล่าวมาปฏิบัติเพื่อพัฒนางานด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการนำเสนอองค์ความรู้ในเชิงวิชาการ เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่มีความน่าเชื่อถือ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยควรใช้เป็นแนวทางในการบริหารกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนาและการบริหารจัดการกีฬาภายในมหาวิทยาลัยให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

4. เป็นแนวทางให้กับมหาวิทยาลัยในการประยุกต์ใช้ทรัพยากรทางการบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ตามวงรอบ 5 ปี เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกับบริบทการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของประเทศ

2. ควรทำการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในต่างประเทศที่สนับสนุนด้านกีฬา เพื่อเปรียบเทียบและนำมาเป็นต้นแบบในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษาให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

3. ควรมีการทำวิจัยซ้ำ โดยใช้เทคนิควิจัยอื่น ๆ เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่ง เพื่อค้นหาข้อเท็จจริงที่แท้จริงเมื่อสภาพความเป็นจริงได้เปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

4. ควรมีการศึกษาปัจจัยทางด้านทรัพยากรการบริหารจัดการอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อนโยบายการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา ตามแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการบริหารงานด้านกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันอุดมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของผู้วิจัยครั้งนี้ต้องขอขอบคุณ อาจารย์วิชาการ เองษภูมิกุล รองศาสตราจารย์ ดร.สุพิตร สมานิติ และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

References

- Amporn Sriyaphai. (2014). *Managing sport in educational institutes for national sports development* (Doctoral dissertation), Kasetsart University.
- At Saenphakdee. (2015). *Model of administrative factors effecting the effectiveness of sports for excellence in public higher education institutes* (Doctoral dissertation), Burapha University.
- Chelladurai, P. (2005). *Managing organizations for sport and physical activity: A systems Perspective* (2nded.). Scottsdale, AZ: Holcomp Hathaway.
- Daft, R., & L. Richard. (2006). *Management* (8th ed.). Thomson Learning, Inc. Daft, Richard L.
- Drucker, P., & F. Peter. (2005). *The practice of management*. New York: Harper & Row.
- Ministry of Tourism and Sports. (2016). *The Sixth National Sports Development Plan (2017 - 2021)*. Bangkok. Ministry of Tourism and Sports.
- Siriwan Sereerat, Somchai Hirunkit, & Somsak Wanichayaporn. (2002). *Organization and Management*. Bangkok: Thammasarn.

Sakchai Pitakwong. (2008). *Devising Plans and Systems for Excellent Sports Development: Four Models of Excellent Sports Development Patterns*. Retrieved from <http://www.tahper.or.th/Chiang%20mai/9956/29.pdf>

The University Sports Board of Thailand. (1996). *Establishment of a department for service and sport development in the university*. Chonburi: Royal Jomtien Resort Hotel.

The University Sports Board of Thailand. (2012). *University Games of Thailand*. Document for the seminar 2012. Bangkok: The University Sports Board of Thailand.

Received: May 25, 2020

Revised: July 10, 2020

Accepted: July 13, 2020

Academic Journal

of

Thailand National Sports University

